

Bruxelles, den 30. maj 2018
(OR. en)

9520/18

Interinstitutionel sag:

2016/0131 (COD)
2016/0132 (COD)
2016/0133 (COD)
2016/0222 (COD)
2016/0223 (COD)
2016/0224 (COD)
2016/0225 (COD)

ASILE 31
ASIM 57
CSC 172
EURODAC 7
ENFOPOL 286
RELEX 480
CODEC 896

NOTE

fra: formandskabet

til: Rådet

Tidl. dok. nr.: 8715/1/16 REV 1 ASILE 11 CODEC 613
11318/1/16 REV 1 ASILE 28 CODEC 1078
11316/16 ASILE 26 CODEC 1076 + ADD 1
11317/16 ASILE 27 CODEC 1077 + ADD 1 + ADD 2
8765/1/16 REV 1 ASILE 13 EURODAC 3 ENFOPOL 132 CODEC 630
8742/16 ASILE 12 CODEC 619
11313/16 ASIM 107 RELEX 650 COMIX 534 CODEC 1073

Vedr.:

Reform af det fælles europæiske asylsystem og genbosætning

a) Dublinforordningen: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (førstebehandling)

b) Direktivet om modtagelsesforhold: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (omarbejdning) (førstebehandling)

c) Anerkendelsesforordningen: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse og om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (førstebehandling)

d) Forordningen om asylprocedurer: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (førstebehandling)

e) Eurodacforordningen: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af [forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne], identificering af en tredjelandstatsborger eller en statsløs med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europol's adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse (omarbejdning)

f) Forordningen om Den Europæiske Unions Asylagentur: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EF) nr. 439/2010 (førstebehandling)

g) Forordningen om genbosætningsrammen: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme og om ændring af forordning (EU) nr. 516/2014 (førstebehandling)

= Orienterende debat/statusrapport

I. INDLEDNING

1. Den 4. maj og den 13. juli 2016 fremlagde Kommissionen syv lovgivningsforslag, der tager sigte på at reformere det fælles europæiske asylsystem. Denne pakke omfattede en omarbejdning af Dublinforordningen og Eurodacforordningen, et forslag til forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Asylagentur, et forslag til forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i EU, et forslag til anerkendelsesforordning, omarbejdning af direktivet om modtagelsesforhold og et forslag til forordning om indførelse af en EU-genbosætningsramme.
2. Det bulgarske formandskab har fortsat den behandling af ovennævnte forslag, der blev indledt af det nederlandske og videreført af det slovakiske, maltesiske og estiske formandskab. Den foreliggende statusrapport bygger på den tidligere rapport, som blev forelagt Rådet den 8. december 2017, jf. dokument 15057/1/17.

II. STATUS OVER SAGERNE OM DET FÆLLES EUROPÆISKE ASYLSYSTEM

A. DUBLINFORORDNINGEN

3. På mødet i oktober 2017 hilste Det Europæiske Råd de hidtidige fremskridt med reformen af det fælles europæiske asylsystem velkommen og opfordrede til yderligere konvergens hen imod en aftale, som skaber den rette balance mellem ansvar og solidaritet og sikrer modstandsdygtighed over for fremtidige kriser i overensstemmelse med dets konklusioner fra juni 2017. Det Europæiske Råd anførte også i sine konklusioner, at det ville vende tilbage til dette spørgsmål på mødet i december og søge at opnå enighed i første halvår af 2018.

4. I forlængelse af stats- og regeringsledernes møde den 14.-15. december 2017 indkaldte det bulgarske formandskab inden for de rammer, Det Europæiske Råd havde fastlagt, til et ekspertmøde i sammensætningen Formandskabets Venner under Det Strategiske Udvalg for Indvandring, Grænser og Asyl (SCIFA) for at drøfte teksten til Dublinforordningen. Der blev holdt syv to-eller tredagesmøder i dette format mellem den 15. januar og den 8. maj. De vigtigste spørgsmål, der er blevet indkredset, er løbende blevet forelagt Coreper til drøftelse og yderligere vejledning for at bidrage til at opnå enighed i overensstemmelse med opfordringen fra Det Europæiske Råd. Derudover holdt RIA-råderne to møder den 18. og den 28. maj.

B. DIREKTIVET OM MODTAGELSESFORHOLD

5. Forslaget om omarbejdning af direktivet om modtagelsesforhold blev i første omgang behandlet i Asylgruppen og er siden juli 2017 blevet drøftet af RIA-råderne. På Corepers møde den 29. november 2017 fik det estiske formandskab med bred støtte mandat til at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet. Første trilog fandt sted den 12. december 2017. Yderligere fem triloger fandt sted under Bulgariens formandskabsperiode. Det intense arbejde, der er foregået med Parlamentet på teknisk niveau - med tilrettelæggelse af flere redaktionsudvalg og tekniske triloger med sigte på at forberede de politiske triloger - har gjort det muligt at gennemgå hele direktivet og bygge bro mellem de forskellige politiske holdninger, der lå ret langt fra hinanden på flere punkter, under udarbejdelsen af kompromisforslagene. Den trilog, der skal mødes den 6. juni 2018, forventes at drøfte de udestående spørgsmål, som for øjeblikket er under forhandling, og burde gøre det muligt at nå frem til en endelig pakkeløsning.

C. ANERKENDELSESFORORDNINGEN

6. Forhandlingerne med Europa-Parlamentet blev indledt i september 2017. Der har indtil videre været afholdt tre triloger og adskillige mellemliggende tekniske møder. Det bulgarske formandskab har gjort en væsentlig indsats for at nå til enighed med Parlamentet om anerkendelsesforordningen. Der fandt indgående og frugtbare drøftelser sted på teknisk niveau, og et stort antal elementer blev afklaret både med hensyn til anerkendelseskriterierne og de rettigheder og ydelser, der gives til personer, som nyder international beskyttelse. Disse blev også bekræftet på politisk niveau. Med hensyn til visse vigtige elementer (bl.a. obligatorisk versus frivillig anvendelse af alternativet med national beskyttelse, definitionen af familiemedlemmer og opholdstilladelsers gyldighedsperiode) mangler der fortsat at blive opnået enighed. Der er fastsat yderligere to triloger (den 30. maj og den 14. juni), og formandskabet agter at afslutte sagen inden udløbet af dets mandat.

D. PROCEDUREFORORDNINGEN

7. Det bulgarske formandskab afsluttede tredje gennemgang af forslaget i Asylgruppen og fjerde gennemgang blandt RIA-råderne. Der blev løbende gjort bestræbelser på at imødekomme medlemsstaternes betænkeligheder med hensyn til forskellige elementer i forslaget (bl.a. de kompetente myndigheders opgaver, juridisk bistand og repræsentation under hele retssagen eller fristerne for efterprøvelse og bestemmelserne om sikkert land) og sikre overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Dublinforordningen. De bestemmelser, der sigter mod at lukke visse proceduremæssige huller og undgå misbrug af asylsystemet, blev grundigt gennemgået med det formål at finde de mest effektive løsninger og samtidig give medlemsstaterne en vis grad af fleksibilitet. Der er generelt set gjort betydelige fremskridt, og der udestår kun nogle få spørgsmål, såsom varigheden af lagring af data og samspillet med Dublinforordningen. Der forventes endnu fire møder med RIA-råderne, og formandskabet agter at forelægge teksten med henblik på et mandat til forhandling med Parlamentet kort tid efter samlingen i RIA-Rådet.

E. EURODACFORORDNINGEN

8. De interinstitutionelle forhandlinger om omarbejdningen af Eurodacforordningen blev indledt i september 2017 på grundlag af det udvidede mandat, der blev fastlagt på Corepers møde den 15. juni 2017 og ved afstemning i LIBE-udvalget den 30. maj 2017. Den 14. februar 2018 udvidede Coreper Rådets forhandlingsmandat for Eurodacforordningen til også at dække spørgsmål vedrørende genbosætning. Der blev holdt fire triloger under det estiske formandskab, og den femte blev holdt den 25. april 2018 under bulgarsk formandskab. Medlovgiverne har været i stand til at finde fælles fodslag for de fleste af bestemmelserne i omarbejdningen af forordningen, men der er fortsat visse udestående spørgsmål. Disse omfatter varigheden af lagring af data om asylansøgere, videregivelse af oplysninger til tredjelande med henblik på tilbagesendelse, spørgsmålet om en person, der ledsager en uledsaget mindreårig på det tidspunkt, hvor deres biometriske oplysninger optages, og anvendelse af tvang som følge af manglende overholdelse i forbindelse med optagelse af biometriske oplysninger. Der er på teknisk niveau konstateret mulig enighed om nogle af disse spørgsmål. Formandskabet håber at kunne lukke disse spørgsmål i en trilog med Europa-Parlamentet inden udløbet af dets formandskabsperiode. Formandskabet regner også med at indlede drøftelser med Europa-Parlamentet om forordningens bestemmelser vedrørende genbosætning.

F. FORORDNINGEN OM DEN EUROPÆISKE UNIONS ASYLAGENTUR

9. Efter at der var opnået enighed om en delvis generel indstilling i Rådet den 20. december 2016, indledte det maltesiske formandskab forhandlinger med Europa-Parlamentet i januar 2017. Som resultat af en række tekniske møder og triloger opnåede det maltesiske formandskab enighed om den dispositive del af teksten under trilogen den 28. juni. Det estiske formandskab fortsatte arbejdet på teknisk niveau for at tilpasse betragtningerne til den dispositive del af forslaget og nåede til enighed med Europa-Parlamentet om dette spørgsmål. Det estiske formandskab færdiggjorde desuden arbejdet med en asylindsatspulje og nåede op på 500 eksperter. Den 6. december 2017 noterede Coreper sig enigheden med Europa-Parlamentet om teksten til forslaget, bortset fra teksten i skarpe parenteser, som henviser til andre forslag i pakken om et fælles europæisk asylsystem. Det videre arbejde med forslaget er udsat i afventen af udviklingen i forhandlingerne om resten af pakken om et fælles europæisk asylsystem.

G. GENBOSÆTNINGSFORORDNINGEN

10. Mandatet for forhandlingerne med Europa-Parlamentet blev vedtaget den 15. november 2017. De interinstitutionelle forhandlinger indledtes i december 2017. Der har indtil videre været holdt fire triloger under det bulgarske formandskab, der har givet mulighed for visse fremskridt med hensyn til flere elementer i forslaget. Der vil blive indkaldt til flere triloger i de kommende uger med henblik på at nå til politisk enighed inden udgangen af formandskabsperioden.

III. ET FÆLLES EUROPÆISK ASYLSYSTEM

11. Ovennævnte sager er indbyrdes forbundet og udgør byggestenene i et fælles europæisk asylsystem. Den manglende mulighed for at afholde asylansøgere fra at foretage sekundære bevægelser mellem medlemsstaterne er blevet udpeget som en af de største svagheder i EU's asylsystem. Den nugældende Dublinforordning sigter mod at undgå flere asylansøgninger, idet den giver én medlemsstat ansvaret for en asylansøgning og klart angiver, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, uanset asylansøgerens præferencer. Den fastsætter et system til overførsel af ansøgere til den ansvarlige medlemsstat. Imidlertid tilskynder de nuværende Dublinregler om ansvarets ophør ansøgere eller irregulære migranter til at rejse videre til et land efter eget valg og søge om beskyttelse dér. Desuden kan Dublinforordningen, hvis det lykkes dem at unddrage sig forpligtelsen i Eurodacforordningen til at aflevere deres biometriske oplysninger, ikke anvendes korrekt, hvilket sammen med det lave antal af gennemførte overførsler betyder, at systemet er ineffektivt.
12. Sekundære bevægelser fremmes også ved den begrænsede grad af harmonisering mellem medlemsstaternes asylsystemer, f.eks. med hensyn til procedurens varighed eller modtagelsesforholdene, der i hvert fald delvis skyldes de ofte valgfrie bestemmelser i det nuværende direktiv om asylprocedurer og direktivet om modtagelsesforhold. Ligeledes vil en fjernelse af de resterende diskretionære bestemmelser i forbindelse med kriterierne for at vurdere asylansøgningers realitet også være medvirkende til at reducere sekundære bevægelser.

13. Tacklingen af sekundære bevægelser har været et af hovedformålene med reformen af det fælles europæiske asylsystem. Der er foreslået en vifte af foranstaltninger i forbindelse med alle asylreglerne for at afholde ansøgere og personer, der nyder international beskyttelse, fra at rejse videre til deres foretrukne medlemsstat og for at sanktionere sådanne irregulære bevægelser. Ud over foranstaltninger i Dublinforordningen og Eurodacforordningen er der foreslået andre proceduremæssige forbedringer i forordningen om asylprocedurer. Eftersom denne forordning træder i stedet for det nuværende direktiv, vil frister og regler herom finde direkte anvendelse i medlemsstaterne og således fjerne de store forskelle, der for øjeblikket findes med hensyn til procedurer på EU-niveau, og fjerne incitamentet til at rejse mellem medlemsstaterne for at få sagen behandlet hurtigst muligt. Den forpligter også med alvorlige sanktioner tydeligt ansøgeren, hvis denne ikke opfylder kravene. Et andet vigtigt element omhandler harmoniseringen af reglerne om sikre tredjelande, første asylland og sikre oprindelseslande, hvilket gennemgås nedenfor.
14. Ovennævnte viser tydeligt, at alle sagerne om et fælles europæisk asylsystem er tæt forbundet. Derfor kan reelle fremskridt i retning af målene med et fælles europæisk asylsystem, der begrænser sekundære bevægelser og gør asylprocedurerne mere effektive, kun opnås, hvis der nås til enighed om alle sagerne vedrørende et fælles europæisk asylsystem (jf. bilag 1).

Det er på den baggrund, at formandskabet forelægger Rådet nedenstående spørgsmål til debat vedrørende de to sager, som Rådet endnu ikke er nået til enighed om, og som der ikke er noget forhandlingsmandat til, nemlig forordningen om asylprocedurer og Dublinforordningen. Det er afgørende, at der for så vidt angår forhandlingerne med Parlamentet opnås enighed om disse to sager inden den aktuelle formandskabsperiodes udløb.

A. PROCEDUREFORORDNINGEN

15. Forslaget om en forordning om asylprocedurer indeholder detaljerede bestemmelser om begrebet "sikkert land", nemlig sikkert tredjeland, sikkert første asylland og sikkert oprindelsesland. Begreberne "sikkert tredjeland" og "sikkert første asylland" fungerer som grundlag for at afvise en ansøgning, mens "sikkert oprindelsesland" er grundlag for behandling ved fremskyndet procedure. Ifølge forslaget skal der opstilles EU-lister over både sikre oprindelseslande og sikre tredjelande. Forordningsforslaget var ledsaget af en liste over sikre oprindelseslande, men indeholdt ikke en liste over sikre tredjelande, dog blev det præciseret, at den vil skulle vedtages senere ved en fremtidig ændring af forordningen om asylprocedurer (artikel 46).¹
16. Der foregik indgående drøftelser i forskellige af Rådets forberedende organer med hensyn til de forskellige elementer vedrørende begrebet "sikre lande". De kriterier, som et sikkert tredjeland eller et første asylland skal opfylde og det dertil knyttede begreb "tilstrækkelig beskyttelse," var derfor genstand for omfattende drøftelser, især efter Det Europæiske Råds konklusioner fra juni 2017, der opfordrede til, at de relevante bestemmelser i forslaget skulle bringes i overensstemmelse med de effektive krav, der følger af Genèvekonventionen og den primære EU-ret. Disse elementer blev også drøftet på SCIFA-mødet² den 28. september 2017. Der er siden gjort væsentligt fremskridt med at få afklaret disse begreber, og de seneste kompromisforslag fra formandskabet har generelt fået medlemsstaternes støtte og lever således op til Det Europæiske Råds opfordring.

¹ Sådanne lister er et grundlæggende element i forordningen om asylprocedurer og kan derfor kun ændres ved en forordning, der skal vedtages ved den normale lovgivningsprocedure. Jf. Domstolens dom i sag C-133/06.

² 12331/17.

17. Ifølge formandskabets seneste kompromisforslag vil medlemsstaterne altid kunne beholde eller indføre nationale lister over sikre oprindelseslande eller sikre tredjelande parallelt med EU's lister (artikel 50). Det betyder, at en ansøgning, hvis en ansøger kommer fra et sikkert oprindelsesland, kan erklæres grundløs, selv om det pågældende land ikke er på EU-listen over sikre oprindelseslande, men kun på den ansvarlige medlemsstats nationale liste. På samme måde kan en ansøgning, hvis en ansøger er kommet til EU via et sikkert tredjeland og kan få tilladelse til genindrejse i det pågældende tredjeland, erklæres grundløs, selv om det pågældende land ikke er på EU-listen over sikre oprindelseslande, men på den ansvarlige medlemsstats nationale liste. Dog må et tredjeland, der er suspenderet fra at være udpeget som sikkert tredjeland på EU-niveau, ikke af medlemsstaterne udpeges som sikkert tredjeland på nationalt niveau. Hvis tredjelandet ikke længere er udpeget som sikkert land på EU-niveau, må medlemsstaterne kun udpege tredjelandet som sikkert tredjeland, hvis Kommissionen ikke modsætter sig udpegelsen.
18. Indholdet af EU-listen over sikre oprindelseslande og muligheden for allerede at have en EU-liste over sikre tredjelande knyttet som bilag til forordningen om asylprocedurer blev senest drøftet på et møde i SCIFA³ den 17. maj 2018. Efter dette møde blev det klart, at medlemsstaterne er enige om at ville have en EU-liste over sikre oprindelseslande sammen med de nationale lister.

³ 8735/18.

Drøftelserne i SCIFA bekræftede også medlemsstaternes støtte til en EU-liste over sikre tredjelande knyttet som bilag til forordningen om asylprocedurer. Drøftelserne viste også, at der ikke er grund til at vente på, at der opnås enighed om indholdet af disse lister, inden forhandlingerne med Parlamentet indledes, og at indholdet kan aftales af medlemsstaterne på et senere tidspunkt i form af et supplerende forhandlingsmandat. Indtil da agter formandskabet at opnå et forhandlingsmandat for den resterende del af forslaget inden udgangen af juni 2018.

19. *På denne baggrund opfordres delegationerne til at tilslutte sig,*

- *at der udarbejdes en EU-liste over sikre tredjelande, som ligger klar til at blive vedlagt forordningen om asylprocedurer, når det skal vedtages*
- *at Coreper vedtager et forhandlingsmandat vedrørende forordningen om asylprocedurer så hurtigt som muligt inden udgangen af juni, så det kommende formandskab kan indlede forhandlinger med Parlamentet.*

B. DUBLINFORORDNINGEN

20. Med udgangspunkt i drøftelserne under de foregående formandskaber om en effektiv anvendelse af principperne om solidaritet og ansvar har det bulgarske formandskab i Dublinforordningen forankret grundlaget for en ny krisemekanisme til håndtering af Unionens migrations- og asylsystemer, når de er under pres. Dette er sket sideløbende med arbejdet med andre elementer af asyl- og migrationssystemet, der skal bygges op omkring de aspekter af den omfattende politik, der vedrører en styrket grænseforvaltning, tilbagesendelse og den eksterne dimension.

Formandskabets forslag er blevet fremsat under forudsætning af, at den europæiske reaktion på uforholdsmæssigt store migrationspres skal være systemisk, koordineret og rettidig. Det bør gøre det muligt på passende vis at håndtere forskellige situationer, der kan opstå i EU men også uden for, og bør derfor kunne tilpasses de forskellige former for pres, forskellige migrationsstrømme eller situationer i oprindelses- og transitlandene. En sammenhængende indsats fra alle relevante interessenter, herunder medlemsstater, EU-institutioner, organer og agenturer bør sikres.

På grundlag af de indhøstede erfaringer fra bl.a. krisen i 2015 og resultaterne af drøftelserne på politisk plan om hovedprincipperne for reformen af Dublinforordningen har det bulgarske formandskab foreslået at indføre et nyt kapitel om en omfattende europæisk reaktion på et uforholdsmæssigt stort migrationspres.

Situationen i fakta og tal som observeret mellem 2010 og 2017 viser tydeligt, at der er behov for en struktureret mekanisme på EU-plan for at sikre, at enhver potentiel udfordring for EU's asyl- og migrationssystemer behandles systematisk og rettidigt. Som fremgår af bilag 2, begyndte antallet af asylansøgninger at stige på EU-plan i 2011 – da konflikterne i Syrien og Libyen startede – før de nåede et højdepunkt i 2015. Manglen på allerede aftalte kriterier og foranstaltninger resulterede i en strøm af ad hoc-foranstaltninger som svar på en situation, der hele tiden blev forværret. Dette forsinkede vedtagelsen af de nødvendige foranstaltninger indtil 2015-2016, hvor det var blevet helt ubestrideligt, at situationen var så alvorlig, at den krævede en stærk reaktion fra EU. På den positive side kan det også understreges, at da først de pågældende foranstaltninger blev sat i gang, handlede medlemsstater og EU-institutioner og agenturer i fællesskab for at styrke beskyttelsen af de ydre grænser, sikre et stabilt fald i antallet af irregulære indrejser og omkomne til søs, erstatte ulovlige kanaler med lovlige og sikre migrationsveje for personer med et reelt behov for international beskyttelse og hjælpe de mest berørte medlemsstater med at håndtere presset. Mens det er vanskeligt at vurdere virkningen af de individuelle foranstaltninger, som blev iværksat i løbet af denne periode, er det en kombination af alle disse foranstaltninger, der faktisk førte til et gradvist og konstant fald i presset og en bedre forvaltning af asyl- og migrationsstrømme, herunder en stabil nedbringelse af antallet af irregulære indrejser over tid.

21. Ved at indføre det nye kapitel sigter formandskabet mod at bruge Dublinforordningen som grundlag for udviklingen af et fuldt udbygget kriseberedskab til forvaltning af EU's migrations- og asylsystem, når det sættes under pres, navnlig med fastsættelsen af en række foranstaltninger, som kan anvendes i de forskellige faser af en potentiel krise. Foranstaltningerne bør udformes, så de muliggør et skræddersyet beredskab til forskellige situationer både før en krise indtræffer og i faktiske krisesituationer: forskellige former for pres, forskellige migrationsstrømme eller situationer i oprindelses- og transitlandene, osv.

Formandskabets forslag skelner mellem krisemekanismens tre faser: normale omstændigheder, udfordrende omstændigheder og alvorlige kriser. Den anden fase, udfordrende omstændigheder, er blevet opdelt i to underfaser. Den nye affattelse af kapitel VIA fastsætter foranstaltninger og yderligere kriterier, der skal anvendes, når en eller flere medlemsstater oplever udfordrende omstændigheder eller en alvorlig krise. Det centrale begreb her er "en retfærdig fordeling", som angiver det antal af ansøgere, som hver medlemsstat vil være i stand til at håndtere. Hvis situationen til trods for de trufne foranstaltninger forværres, bør procedurerne for en alvorlig krisesituation anvendes (se bilag 3).

22. Som følge af ovennævnte drøftelser er de overordnede mål med Dublinforordningen blevet bekræftet med bred støtte til de fleste bestemmelser i udkastet til forordning. Mange delegationer fremhævede imidlertid, at deres endelige stillingtagen vil afhænge af den samlede balance mellem solidaritet og ansvar og den reformerede Dublinforordnings samlede effektivitet.
23. At finde den rette balance mellem solidaritet og ansvar er afgørende for den fremtidige funktion af det nye asylsystem i EU. På den ene side er der behov for tydelige kriterier til fastsættelse af ansvaret, der ikke med lethed kan flyttes eller ophøre. Det reformerede Dublinsystem skal forhindre pullfaktorer og begrænse sekundære bevægelser og misbrug ved at fastsætte klare forpligtelser for medlemsstaterne og ansøgere, herunder konsekvenser for manglende opfyldelse af forpligtelserne, og sikre effektive procedurer til lettelse af Dublinoverførsler. På den anden side skal det reformerede system indeholde et stærkt forebyggende element, der i videst muligt omfang kan begrænse krisesituationer, men EU skal samtidig råde over en velfungerende og effektiv solidaritetsmekanisme, der med lethed kan sættes i gang ved uforudsete begivenheder, eller når en medlemsstats byrde er uforholdsmæssigt stor.

24. I lyset af formandskabets hensyntagen til delegationernes holdninger bør balancen i Dublinforordningen baseres på følgende (bilag 4):

For så vidt angår ansvar:

- 8 års ansvar
- styrkede regler for anvendelsen af kriterierne til udpegelse af den ansvarlige medlemsstat
- indledning af Dublinproceduren efter registrering
- kortere frister for alle Dublinprocedurens faser
- indførelse af meddelelser om tilbagetagelse.

For så vidt angår solidaritet:

- rimelige vurderinger af alle medlemsstaters asylbyrde
- automatisk finansiel støtte (pr. person for ansøgere, modtagere og tilbagevendte)
- automatisk operationel og teknisk ekspertstøtte på området for asyl og tilbagesendelse
- målrettet støtte til den eksterne dimension rettet mod tredjelande, som er oprindelses- og transitlande, samt første asyllande og nabolande
- målrettet fordeling på hovedsagelig frivillig basis med stærke incitament og som en sidste udvej på grundlag af en gennemførelsesafgørelse som en effektiv fordelingsgaranti.

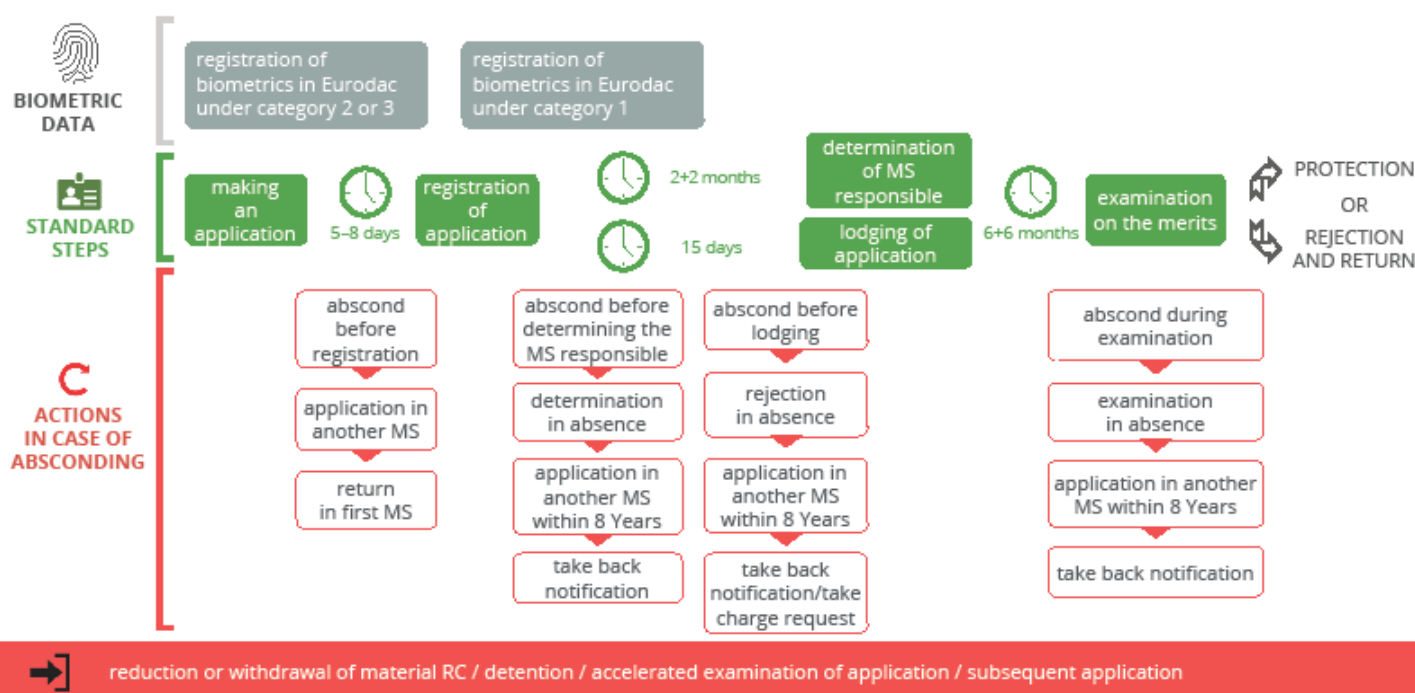
25. *På denne baggrund opfordres delegationerne til at tilslutte sig, at:*

- *der hidtil er blevet gjort betydelige fremskridt med hensyn til at finde en tilfredsstillende balance mellem ansvar og solidaritet og sikre modstandsdygtighed over for fremtidige kriser*
- *formandskabets kompromisforslag udgør et godt grundlag for de forberedelser, som Det Europæiske Råds formandskab i samråd med det roterende formandskab, og idet der bygges videre på det hidtidige arbejde, vil påbegynde efter Rådets samling med henblik på mødet mellem stats- og regeringscheferne i slutningen af juni med fokus på de vigtigste udestående spørgsmål.*

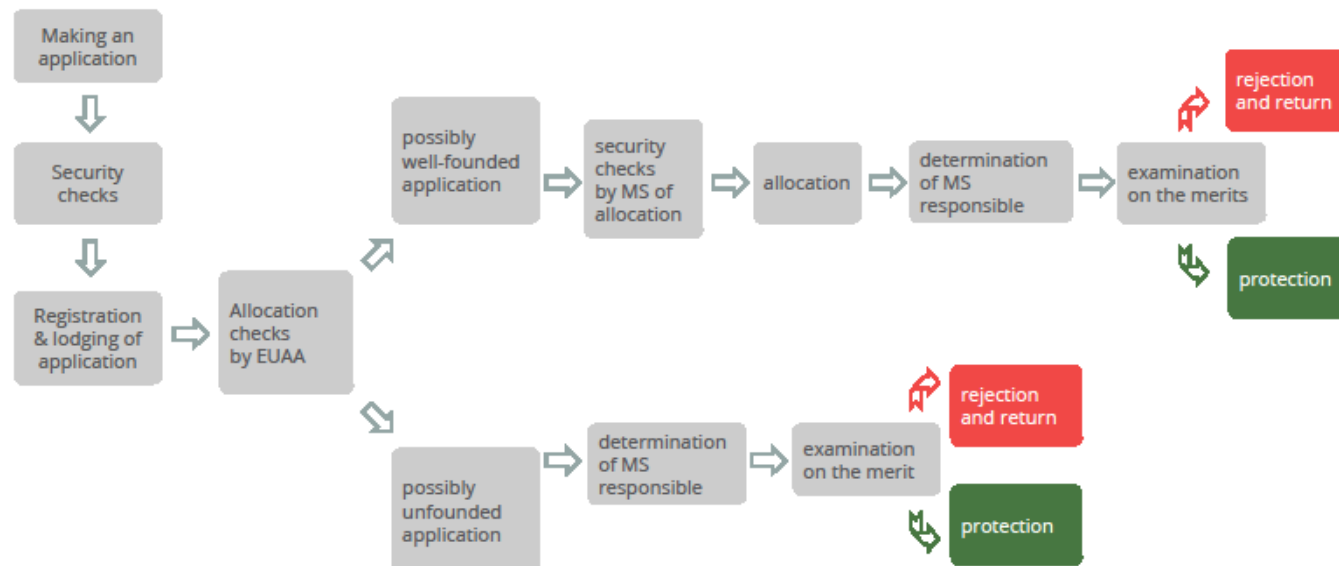
Afhængigt af resultatet af Det Europæiske Råds møde i juni bør der hurtigt vedtages et forhandlingsmandat med henblik på at indlede forhandlinger med Europa-Parlamentet så hurtigt som muligt.

New CEAS under normal circumstances

Streamlined for persons in need of protection, Rigid for asylum shopping

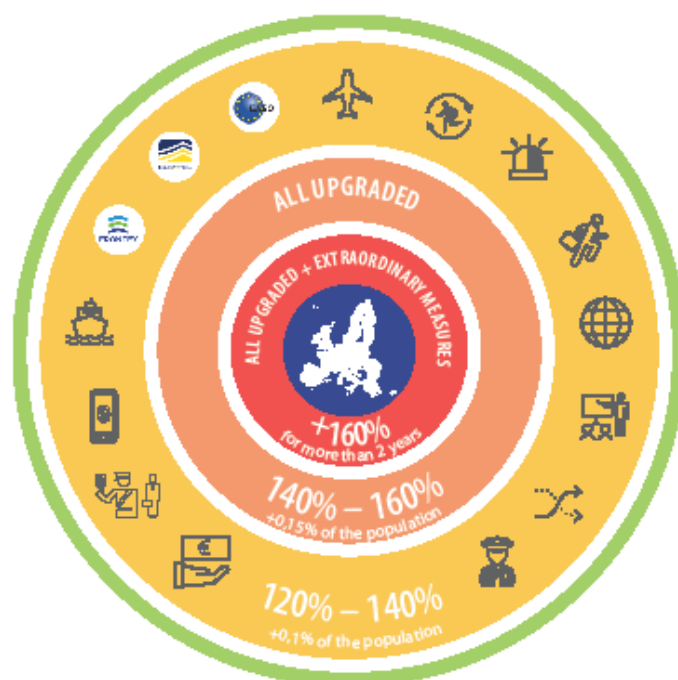
New CEAS effective procedures under crisis

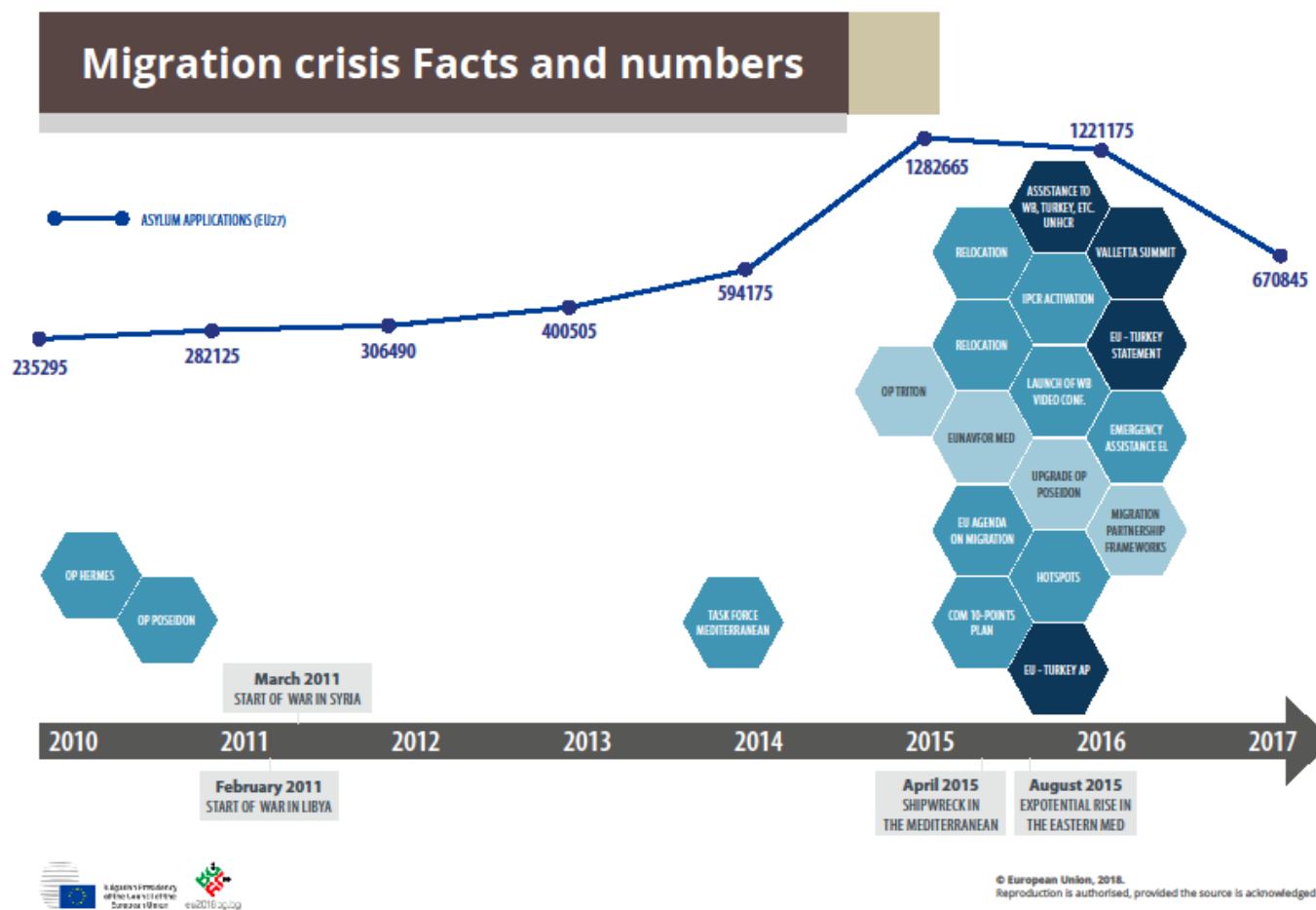
© European Union, 2018.
Reproduction is authorised, provided the source is acknowledged

New Dublin

PROTECTING EUROPE - REVERSING THE DYNAMICS

	EU REACTION IN CHALLENGING CIRCUMSTANCES		EU REACTION IN SEVERE CRISIS
LEAD	COM	COUNCIL	EUCO
TRIGGER	Automatically Immediate, targeted (simultaneously or individually)	Council decision	EUCO guidance
RESPONSE	 Financial support Expert support Technical support Operational support Returns Resettlement Emergency evacuation schemes Deployment of EMLOs Activating EU DEL Capacity building and training in 3rd countries Allocation Migrant smuggling Other measures	ALL UPGRADED	ALL UPGRADED + Extraordinary measures
ACTION	COM, EEAS, Agencies MS concerned different MS depending on willingness, possibilities and real needs	COM, EEAS, Agencies MS concerned all MS on all measures	According to guidance from EUCO

Main objectives of the reform

✳ Curbing secondary movements ✳ Alleviating burden from the front-line MS

To be applied by individual MS

RESPONSIBILITY	SOLIDARITY
<i>stable responsibility of 8 years</i>	<i>fair measurement of the asylum burden of every MS</i>
<i>strengthened rules for application of the criteria for determining the responsible MS</i>	<i>automatic financial support (applicants, beneficiaries, returns)</i>
<i>allowing the start of the procedures as of the registration</i>	<i>automatic expert, technical and operational support</i>
<i>shortened deadlines for all stages of the procedure</i>	<i>targeted support for the external dimension</i>
<i>introduction of take back notification</i>	<i>targeted allocation at all stages</i>

Overall outcome for the EU asylum system:

- ✳ Efficient and effective determination of responsible MS;
- ✳ Streamlined asylum procedures eliminating asylum shopping;
- ✳ Clear obligations for applicants and rigid consequences for non-compliance;
- ✳ Fully-fledged crisis mechanism for managing the system when under pressure;
- ✳ Clear criteria for levels of pressure on a MS's asylum system;
- ✳ Mechanisms for EU solidarity